

A MAGYARORSZÁGI
METHODISTA EGYHÁZ
PÉCSI KÖRZETE

HÍRLEVÉL

XXVI. évfolyam 7. szám

2022. július

„Isten után szomjazik lelkem, az élő Isten után.”

Zsoltár 42:3/a

Egyházunk 2022. évi jeligéje:

„De én és az én házam népe az Urat szolgáljuk!” Józsué 24:15

Tervezett programjaink ebben a hónapban:

3-án, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor úr vacsorai istentisztelet lesz: **A Szentlélek munkájának célja az életünkben (Róma 8,18-39)**

9-13. között Országos Nyári Tábor lesz Balatonfenyvesen

10-én, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet lesz:

Dr. Thalyné Éva igehirdetése

17-én vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet lesz: **Isten szeretetében élni (Róma 8,31-39)**

23-án, szombaton „**Ez az a nap**” országos dicsőítő koncert a Puskás Arénában

24-én vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet lesz: **Izrael az Újszövetségben (Róma 9,1-33)**

31-én vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet lesz:

Hogyan üdvözülünk? (Róma 10,1-21)

Rendszeres programjaink:

Kedden 18 órától **imakör** a Zoom-on,

Csütörtökön 17 órától a Tompa M. utcában **Bibliaóra**, és Zoom-on is

Pénteken 16 óra **Bibliakör Drávaszabolcson** a Faluházban

(Köztársaság tér 2/b.)

Vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10⁰⁰ órakor **istentisztelet** van Pécssett,

az istentiszteletet közvetítjük a gyülekezet Facebook oldalán:

<https://www.facebook.com/pecsimetodista>, vagy

<http://pecsimetodista.hu/> honlapunkon

Mindkét helyen vissza is nézhetők az alkalmak.

Vasárnap 15⁰⁰ órakor **Hidason** istentisztelet.

Első vasárnapokon **Úrvacsorai istentisztelet** van.

Minden harmadik vasárnap **Siklóson** 15 órakor **úrvacsorai istentiszteletünk** van az **evangélikus imateremben**

Az esetenkénti időpontváltozásokról lelkészsünknel lehet érdeklődni.

Születésnaposoknak

Átölel Isten nagy kegyelme méltatlanul, érdemtelen.

Csodák csodáját látom benne, és hála tölti el szívem.

Boldogan ujjong énekiem, ha kegyelmét dicsérhetem.

Ph.F. Hiller

Kívánjuk, hogy tapasztalják meg ezt a mindennapjaikban!

Bibók Piroska öröksége

*„Sokszor már azt sem tudtam ki vagyok én, melyik az igazi énem,
Aki rombol, és elhagyta minden remény, vagy ki meghalna a szeretetért?
Sokszor azt sem tudtam már, mit teszek, messziről kerültem az embereket,
kábulatba menekültem, hazugság volt az életem.
Jézus nem kérdezte, hogy ki vagyok én? Szeretettel hívott: jöjj felém!
Nem mond nekem korholó szavakat, Ő egyszerűen csak elfogad.
Most a szeretete lágyan átölel, fogja kezem, és nem engedi el,
M megbocsátotta a bűneimet, megmutatta, mi az igaz szeretet.”*

Április 28-án búcsúzott gyülekezetünk drávaszabolcsi testvérünk-től, Bibók Piroskától, akit életének 58. évében magához szólított az Úr. A Biblia szerint a jó emberek értékes örökséget hagynak maguk után, de nem feltétlenül anyagi gazdagságot, hanem mindenekelőtt lelküket. Milyen lelki értékeket hagyott ránk Piroska? Valószínűleg mindenki először az énekeire gondol. Ezek megvannak az emlékeinkben, videókon, írásban, így a gondolatai, hitvallása, érzései velünk maradnak. A pécsi gyülekezetünkben is énekeltük mostanában többször ezt az énekét:

*„Engedd meg, Uram, hogy megköszönjem Neked,
szent véreddel megváltottad bűnös életem,
És hogy mindig itt vagy velem, és hogy mindig itt vagy nekem!*

*Köszönöm, Uram, hogy hitet adtál, köszönöm, Uram, hogy megtartottál,
Köszönöm, Uram neked az életet! Köszönöm, Uram a szereteted,
köszönöm, Uram a kegyelmedet, Engedd meg, hogy hű szolgálj legyek!”*

Piroska Budapesten nőtt fel. Gyermekkorában édesapja külföldön volt, édesanyja nevelte, aki a Jehova Tanúi közösségbe tartozott. Édesanyja példája ösztönözte a Biblia megismerésére, de ő nem csatlakozott a Tanúkhöz, mert szigorúnak és teljesíthetetlennek érezte a követelményeket. Felnőttként férfiak közt dolgozott, férfias munkákat végzett, munkatársai hatására indult el az alkohol-függés lejtőjén. B. T.-vel kötött rövid életű házassága sem segített neki a leszokásban. Elzüllött, hajléktalan lett. Egy nő ismerősével Harkányba költözött, onnan pedig Drávaszabolcsra. Nagyon szeretett olvasni, egy nap akár két könyvet is kiolvasott, ugyanakkor állandó lelki válsággal küzdött, gyakran kísérelt meg öngyilkosságot. A könyvtárban megszólította őt Misángyiné Baksa Lívia, a siklói metodista gyülekezet látogatója, aki könyvtáros. Istenről kezdtek beszélgetni. Piroska még alkoholistaaként tagja lett a drávaszabolcsi Bibliakörnek. Sok lelki küzdelem és kétség után átadta a szívét, életét Jézus Krisztusnak, Megváltójának. Vívódásai közben, őszinte vallomásként írta ezt az éneket:

*„Szívem nehezen olvad, fáj még a fény,
túl sokáig éltem a sötétségben én.
Nem állok még készen, kísért a sötét múlt,
de most a szívemben a remény lángja kigyúlt.
Mert tudom, hogy egyszer majd a nevedet suttogom.
Egy sötét éjszakán, vagy egy fájó hajnalon,
Sírva, könnyörögve, megbánva bűneim:
Jézus, kérlek, segíts! Jézus, kérlek, segíts!”*

Megtérése után nagyra értékelte a közösséget, alig várta az összejöveteleket. Érezte, hogy új életében tisztán megállni, a sötétség erőit legyőzni egyedül nem tudja, így énekelt erről:

*„Köszönöm, hogy itt lehetek, s hogy Őt dicsőíthetem,
mert Jézus csodát tett velem.
Vérével megváltotta bűneimet, ezt a terhet én most leteszem.
Félelmet, démonokat elkergetem, Jézus erőt ad nekem,
Jézus által szeretlek benneteket, mert Jézus maga a szeretet.”*

Szívesen énekeltük együtt vele vidám, derűs, bátorító énekeit. A karantén időszakban is intenzíven tartotta a gyülekezettel a kapcsolatot interneten keresztül, valamint tagja lett a Siklói Alkoholizmus Ellenes Klubnak is, ahonnan szintén sok bátorítást, szeretetet kapott.

Néhány hónapja ütközött ki súlyos betegsége erős köhögésként, kiderült, hogy tüdőrák áll a háttérben áttétes daganatokkal. A pécsi kórház pulmonológiai osztályára került. Hívó testvérei látogatták Drávaszabolcsról és Pécsről is. Reménykedett abban, hogy az Úr csodálatosan meggyógyíthatja, de abban is békessége volt, ha magához szólítja, mert hitte: „*Nekem az élet Krisztus, a meghalás nyereség.*” (Fil 1,21) Az utolsó mondata felém a kórházi ágyról ez volt: „Hogy van Attila?” Egy súlyos beteg siklói fiatalember felől érdeklődött. .. Utólag arra gondolok: jó úgy elmenni a földi életünkéből, hogy nem saját problémáinkkal vagyunk tele, mert ha átérezzük más baját, a sajátunk kevésbé fáj. Piroska meglátta mások baját, ha tudott segíteni, ha nem tudott, akkor jelezte olyanoknak, akik imádkoztak a bajban lévőért, vagy segítették őt. Szerette az állatokat is. Mivel családja nem volt, a kutyákról, macskákról, madarokról való gondoskodásban lelte örömét, az Atya Isten csodálatos teremtményeit szerette és tisztelte bennük.

Hála legyen az Örökkévalónak Piroska megtéréseért, szereteteért, ránk maradt bizonyosságtevő, bátorító énekeiért!

KURDI ZOLTÁN

Női óra Siklóson

Thaly Évi és Gedeon hívására érkeztünk Siklóásra, hogy ott tartsuk a soron következő női órát.

Május 13. péntek délután 5 óra. Csodálatos napsütés és csodálatos kert, szebbnél szebb színekben pompázó rododendronok, citrusok, leanderek, örökzöldek és évelő virágok, szépen gondozott zöld gyep. Nehéz szavakat találni, a látvány magával ragadott. Mindenki fényképezett és próbálta megörökíteni az arborétumi szépségű kertet.

A szobában szépen megterített asztal, sokféle finomság. Évi, mint egy múzeumi tárlatvezető mutatta a nagyon szeretett antik bútorokat, a falakat borító festményeket, melyen elődök portréit ismerhettük meg, fényképeket a jelenkorból, szötteket és vásznakat, amelyekhez emlékek, szeretetkapcsolatok fűződnek számára.

A helyi klubtagokkal közösen 14-en ültük körül a szobát. Már a megelőző benyomások nagyon megérintették szívünket, és vártuk milyen üzenetet készített az Úr számunkra. Énekkal és imádsággal hangolódunk a lelki programra.

Évi megnyitotta előttünk szívét, mi pedig hol nevetve, hol könnyes szemmel hallgattuk élettörténetüket, az Úrral átélt és megtapasztalt csodákat. Nagyon jó volt Évi arcát figyelni. A felszabadult légkörben előbukkant gyerekkori huncutságok, aztán sokféle nehézség, lemondás, harc, ami mögött aztán felragyogott az isteni gondviselés és szeretet.

Az ő életük soha nem csak a maguk számára megélt élet. Mindig megtalálták az elesettet, a bajban lévőt. És készek voltak tudásukkal, szeretetükkel, imáikkal odafordulni, segíteni.

Sokat mesélt Ágikáról is. Az aggódással töltött években is mennyi öröm, az Úr által előre elkészített ajándék volt, amit megtapasztalhattak. Gondolatainkban újra átéltünk nehézségeket, imaharcot egy gyermek életéért, és itt-ott könnyecseppek gördültek le az arcokon. Kár, hogy nem vettük magnóra Évi beszámolóját.

Nagyon hálás vagyok Évinek, hogy életük eseményeit megosztotta velünk, hite által mi is épülhettünk.

Ezután mindenkinek lehetősége volt arra, hogy kicsit bemutatkozzunk, beszéljünk az Úrral való kapcsolatunkról, életünk nehézségeiről, örömeiről. Úgy érzem ezek a bizonyágtételek utat nyitottak egymás felé, közelebb kerültünk egymáshoz.

Hálás vagyok az Úrnak ezért a gyönyörű siklói délutánért, és köszönöm Évinek az alkalom lelki élményét és áldását.

SZTUPKAINÉ PÁL ZSUZSANNA

50 éve együtt

50 éves házassági évfordulót ünnepelt Draskóczy Márti és Schauer mann Henrik, gyermekeik, unokáik és a tágabb rokonság körében, a pécsváradi vár éttermében március 14-én. Ezt követő vasárnapon pedig a pécsi meto-

dista gyülekezetben kérték Isten áldását további életükre és együtt adtak hálát az eddig megtett útért.

Mit rejt az elmúlt 50 év? Ezt a titkot kerestem magamban Márti és Heini házassági évfordulója kapcsán.

Olyan nyitottan és őszintén élték az életüket, nemcsak párkapcsolatukat, hanem mindennapjaikat örömeiket és gondjaikat, ami alapján bátran lehet őket példaképpé állítani fiatalok és idősebbek elé is. Így tekintek én is rájuk, hálát adva, hogy ismerhetem őket, és próbálom követni azt, amit élénk éltek.

Sok mindenről beszélnek azok a fényképek, az az album, amelyet Márti készített a családi gyökerekről és az elmúlt 50 évről. Elődök, ősi címer, szülők, gyerekkort idéző családi fotók, olyanok is, ahonnan nagyon hiányzik valaki, valakik.

Később látjuk Mártit és Heinit, fiatalon, ragyogó tekintettel. Az esküvői fotók sok mindent elárulnak. Első természetesen az öröm. Az az öröm, hogy „megtaláltuk egymást”. Nem egy véletlen találkozás, hanem a meghallgatott imádság öröme. Mert milyen más így indulni a közös úton! Az Isten áldásával, igei vezetésével, melyet a felsőerdősori gyülekezetben kaphattak, ahonnan talán megismerkedésük is indult.

Aztán esküvői ebéd Mártiék lakásában, ahol elfértek a szülők, rokonok, barátok és természetesen a menyasszony és a vőlegény is. Az asztal bőségesen terítve. Igazi ünnep, az Úr jelenlétében.

Tamás születésekor kerültem Pécsre, ekkor ismerkedhettem meg Schauermannékkal.

Heini és Peti érkezésével bővült a család. Ennek a várakozásnak és örömmek mi is részesei lehettünk. Az ifjúsággal gyakran megfordultunk náluk Hidason, Pécsen, aztán a Kedves utcában. Otthonuk mindig nyitott volt és szívesen áldoztak minőségi időt a hozzá betérőknek. Köszönöm az ebben kapott példaadást.

Heini betegségének idején szoros imakapcsolatban éltünk. Látható volt az a békesség, amit Márti ebben a helyzetben kapott, példa volt számomra hite, ahogyan a terheket hordozta, ahogyan a férje mellett állt nemcsak az élet napos eseményeiben, hanem a nehéz napokban is. „Vele tűnök, vele szenvedek.” – mondjuk a házassági fogadalomtételben. A nehéz időkben átélt Istenközelség megerősíti a családi kapcsolatokat. Ez is Márti és Heini életéből lett megtapasztalhatóvá számomra.

Az Úr őrizze és áldja meg további életeteket, gyermekeiteket unokáitokat, hogy a felnövekvő nemzedék is lássa Istenbe vetett hiteteket, és kövesse példátokat.

SZTUPKAINÉ PÁL ZSUZSANNA

Ima erős reménységért

Nem látom, Uram
a következő lépést.
Néha még azt sem,
hogy merre vezetsz.
De bízom szavadban,
s követlek téged,
mert azt ígérted,
hogy mindig
szeretsz.

Könnýítsd az utam,
most arra kérlek,
hogy lelkemben lámpás
legyen a hit.
Erősödjem meg
reménységemben,
mely minden mélységen
majd átsegít.
Ámen

HAJDÚ ZOLTÁN LEVENTE

Hogy válhat és maradhat az életem és a közösségünk az élete szolgáló helyé és a szabadság térségévé?

Aki vállalja ezt a kérdést, egy sor további kérdéssel találja magát szemben, amelyekre a Tízparancsolat adja meg a válaszokat:

- Mi határozza meg az életemet? Ki az én „Istenem”? (első parancsolat)

- Az életemet jelentő elképzelések és képek közül melyek azok, amelyeknek megengedem, hogy életemet meghatározzák és uralják? (második parancsolat)
- Mivel kísérlem meg életem boldogságát megidézni? (harmadik parancsolat)
- Hogy találok szabad életteret magam számára, mások számára és Isten számára? (negyedik parancsolat)
- Hogy alakítjuk, és védjük meg
 - a generációk együttélését? (ötödik parancsolat)
 - a velünk lévő teremtmények életét? (hatodik parancsolat)
 - a nő és férfi közötti elkötelezett és intim partneri viszonyt? (hetedik parancsolat)
 - minden ember életvitelét és táplálását? (nyolcadik parancsolat)
 - az igazságosság és bizalom egymás között és a bíróság előtt? (kilencedik parancsolat)
 - mások otthonát és életterét sóvárgásunkkal szemben, attól, hogy meg akarjam szerezni azt, ami a másiké, vagy elfoglaljam azt a helyet, amit más már elért? (tizedik parancsolat)

Keresztényként az az előjogunk és feladatunk, hogy a szeretet lelkületéből kiindulva, és ezen irányelvek szerinti étellel ezeket a kérdéseket a társadalmunkban is ébren tartsuk - annak reményében, hogy ebből megfogalmazódik az Isten és az Ő kegyelmes akarata iránti kérdés.

A Tízparancsolat

Bibliai hagyományozás két megfogalmazása:

II. Mózes 20:1-17

2. Én, az ÚR, vagyok a te Istened, aki kihoztalak Egyiptom földjéről, a szolgaság házából.

3. Ne legyen más istened rajtam kívül!

4. Ne csinálj magadnak semmiféle istenszobrot azoknak a képmására, amik fenn az égben, lenn a földön, vagy a föld alatt a vízben vannak.

V. Mózes 5:6-21

6. Én, az ÚR, vagyok a te Istened, aki kihoztalak Egyiptom földjéről, a szolgaság házából.

7. Ne legyen más istened rajtam kívül!

8. Ne csinálj magadnak semmiféle istenszobrot azoknak a képmására, amik fenn az égben, lenn a földön vagy a föld alatt a vízben vannak.

5. Ne imádd és ne tiszteld azokat, mert én, az ÚR, a te Istened, féltőn szerető Isten vagyok! Megbüntetem az atyák bűnéért a fiakat is harmad- és negyedízig, ha gyűlölnék engem.

6. De irgalmasan bánok ezerízig azokkal, akik szeretnek engem, és megtartják parancsolataimat.

7. Ne mondd ki hiába Istenednek, az Úrnak a nevét, mert nem hagyja az ÚR büntetés nélkül, ha valaki hiába mondja ki a nevét!

8. Emlékezzél meg a nyugalom napjáról, és szenteld meg azt!

9. Hat napon át dolgozz, és végezd mindenféle munkádat!

10. De a hetedik nap a te Istenednek, az Úrnak nyugalomnapja. Semmiféle munkát ne végezz azon, se te, se fiad, se leányod, se szolgálád, se szolgálód, se állatod, se a kapuidon belül tartózkodó jövevény.

11. Mert hat nap alatt alkotta meg az ÚR az eget, a földet, a tengert és mindent, ami azokban van, a hetedik napon pedig megpihent. Azért megáldotta és megszentelte az ÚR a nyugalom napját.

9. Ne imádd, és ne tiszteld azokat, mert én, az ÚR, a te Istened, féltőn szerető Isten vagyok! Megbüntetem az atyák bűnéért a fiakat is harmad- és negyedízig, ha gyűlölnék engem.

10. De irgalmasan bánok ezerízig azokkal, akik szeretnek engem, és megtartják parancsolataimat.

11. Ne mondd ki hiába Istenednek, az Úrnak a nevét, mert nem hagyja az ÚR büntetés nélkül, ha valaki hiába mondja ki a nevét!

12. Tartsd meg a nyugalom napját, és szenteld meg azt, ahogyan megparancsolta neked Istened, az ÚR.

13. Hat napon át dolgozz, és végezd mindenféle munkádat!

14. De a hetedik nap a te Istenednek, az Úrnak a nyugalomnapja. Semmiféle munkát ne végezz azon, se te, se fiad, se leányod, se szolgálád, se szolgálód, se állatod, se a kapuidon belül tartózkodó jövevény. Hadd pihenjen szolgálád és szolgálód hozzád hasonlóan!

15. Emlékezzél arra, hogy szolgálga voltál Egyiptomban, de kihozott onnan Istened, az ÚR, erős kézzel és kinyújtott karral. Ezért parancsolta neked Istened, az ÚR, hogy tartsd meg a nyugalom napját.

12. Tiszteld apádat és anyádat, hogy hosszú ideig élhess azon a földön, amelyet Istened, az ÚR ad neked!

13. Ne ölj!

14. Ne paráználkoddj!

15. Ne lopj!

16. Ne tanúskodj hamisan felebarátod ellen!

17. Ne kívánd felebarátod házát! Ne kívánd felebarátod feleségét, se szolgálóját, se ökrét, se szamarát, és semmit, ami a felebarátodé!

16. Tiszteld apádat és anyádat, ahogyan megparancsolta neked Istened, az ÚR, hogy hosszú ideig élhess, és jó dolgod lehessen azon a földön, amelyet Istened, az ÚR ad neked!

17. Ne ölj!

18. Ne paráználkoddj!

19. Ne lopj!

20. Ne tanúskodj hamisan felebarátod ellen!

21. Ne kívánd felebarátod feleségét, ne kívánd felebarátod házát, se mezejét, se szolgálóját, se ökrét, se szamarát, és semmit, ami a felebarátodé!

DR. WALTER KLAIBER: SZABADSÁGRA ELHÍVVA
FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

Balszerencsés nap? Szerencsés nap!

1980. május 16-án volt életem legborzasztóbb napja. Május 16-án délután motoron robogtam keresztül a falun. Szép idő volt. A nap vakított, úgyhogy nekimentem a lezárt vasúti sorompónak. A sínek között feküdtem, amikor a tehervonat megérkezett.

A mozdonyvezető látott, és fékezett, de a távolság túl kicsi volt. A vonat magával húzott, és a mozdony alákerültem. Körülbelül 30 méteren a köveken vonszolt, míg végre meg tudott állni.

A hasamon feküdtem, lábam össze-vissza tekeredett, hátam beszorult. Arcomból és kezemből folyt a vér. Mégis teljesen öntudatomnál voltam.

Nagy harag gyülemllett fel bennem, mert meg kellett állapítanom, hogy egyedül én vagyok a hibás. Úgy éreztem, hogy vagy itt a vonat alatt halok meg, vagy tolókcocsiban élem le életem hátralévő napjait. Borzasztó kilátások.

Nagy fájdalmaim közepette hirtelen az jutott eszembe, hogy az Úr Jézus még nagyobb fájdalmakat szenvedett el, amikor a kereszten meg-

halt a bűneimért. Ez valahogy megvigasztalt, és feltámadt bennem a remény, hogy a Megváltó mindenem át fog segíteni.

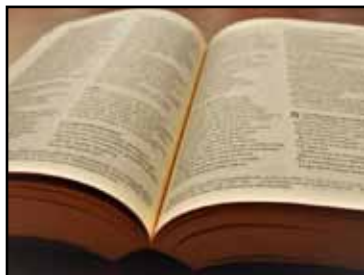
Egy hosszúórán keresztül feküdtem a mozdony alá szorulva. Kicsit meg kellett emelni, hogy az orvos ki tudjon húzni. Ekkor aztán szirénázva vittek a kórházba. Nem sok esélyt adtak az életben maradásomhoz. Helikopterrel vittek tovább Bernbe. Ott két és fél hétig feküdtem intenzív osztályon, aztán visszahoztak az itteni kórházba, ahol azonban már csak egy hétig kellett maradnom. Amikor az előcsarnokban sétálgattam, az emberek azon csodálkoztak, hogy egyáltalán mozogni tudok. Ma már olyan jól érzem magam, hogy szolgálatomat - egy öregek otthonában dolgozom - újra el tudom látni.

Május 16., balesetem napja a legnagyobb öröm napja lett számomra. Egész szívemből hálás vagyok az Úr Jézusnak azért a nagy csodáért, amit velem tett. Hittel bízom rá a jövőmet is.

EVANGÉLIUMI ÉLETKÉPEK

Az egyház egysége

Nem a szervezetekben,
nem a dogmákban,
nem a liturgiában,
nem a jámbor szívekben
jön létre az egyház egysége,
hanem Isten szavában,
Jézus Krisztus hangjában.

DITRICH BONHOEFFER
„JÖJJ VELEM” CÍMŰ KÖNYVBŐL

„Joó előtt Jé következik”

Dr. Joó Sándorra emlékezve

Különös tíz év volt ez, amellyel az a negyven kezdődött, amelyről az elmúlt években annyi szó esett. Mi, akik átéltük, papok, prédikátorok, halványodó emlékezéssel, fel-felbukkanó képekkel gondolunk a messi első negyedre. Szemünk akkor valamit lefényképezett, s lelkünk sajátos belső - olykor külső - parancsa előhív egy-egy akkori felvételt, az jelenné

válik, és rácsodálkozunk: ez is, az is megesett, megeshetett velünk. Ez is volt? Pince-élet, romok, szirénák, futások, félelmek, éhség s olykor öröm: három krumpli felett. Csönd, újra kezdés. Ismét egy gyerek. Keresgélés: ki él, s ki nem. Mehetünk templomba - ha van -, de mehetünk. Lidi néni él, a férje ültében fagyott meg a Donnál. Így mondták el, akik csak belül fagytak meg.

Ismét énekeljük a 90. zsoltárt: „*Te benned bíztunk eleitől fogva*”. És énekeljük, és újra énekeljük, és nem tudjuk abbahagyni.

Megindul az első villamos. Az első vonat. A tetején is lehet utazni. Ruháért, aranyért: élelem. Van, aki nem ér oda, s van, aki haza nem. De romon virág. Újra indul az élet.

A gyülekezetek is megélednek. Fölélednek, mert ébredés volt, mint Sztárai, Dévai, Szegedi Kis István óta talán soha még. Egyik negyvenes gyerekemnek mondom: *Ébredés volt*. És nem tudja -látom a szemén - nem tudja mi volt. Mondja:

- Akkor láttam először a Balatont, de apámat ritkán, mindig úton volt. Az unokám:

- Azok ébredtek fel, akik elaludtak a templomban, mint Kovács bácsi?

- Nem - mondom -, akkor fújt a Szél. A Szentlélek szele, mint az első pünkösdkor. - Megadóan bólogatnak. Apa, nagyapó mesél.

Pedig így volt. a fehér hajú vénék tudják, hogy így volt. Teli templomokban, domboldalakon mondtuk az Igét. Olykor sírva, és akik hallgatták, azok is sírtak. Újra tudtunk sírni. És átértük: boldogok, akik már sírni tudnak, mert csak azokat lehet megvigasztalni. És másképpen mentünk haza - ha volt hova -, mint ahogyan jöttünk.

De volt hajnali becsöngetés is, verejtékező kifelé figyelés: kinek a háza előtt áll meg az autó? Volt kitelepítés, kuláklista és új vacogás, és újra énekeltek: „*Te benned bíztunk eleitől fogva*”, és újra énekeltek, és a Szél fújt, ahová akart - akkor sok helyen akart. Hívtuk, és kértük, és vártuk - és jött.

Ahányszor csak tudtunk, valahol összejöttünk: szabad tanácskozni (de kevesen élünk már azok közül!) házaknál és domboldalakon és vízpartokon, kerestük magunkat, Jézust, az Utat, a hogyan, egymás kezét, és volt, aki jött, volt, aki ment, volt, aki vezetett, és volt, aki vesézett. Így hívtuk akkor az „egyházi káderezést”. Veséztünk, és veséztettünk: múltból, jelenből, hitből, emberségből.

Ez történt az ötvenes évek elején, egy lelkeszkonferencia késő dél-előttjén is. Hivatalból fölübünk nőtt kar- és kortársunk hatunkat, vagy

nyolcunkat kihívott a még alig vakolt konferenciateremből. Leültünk a domboldalon, ki a földre, ki a fűbe, ki a cseresznyefák derekának támasztva a tábori széket, és vártuk a tetemrehívást.

- Ti voltatok ott azon az ominózus temetésen?! (Egy lelkész társunk, az első világháborút megjárt, szép bajuszú, Székelyföld szülőtte, góbé-magyar halt meg. Barátunk, P. temette.)

- Ott voltunk - nyögtük a kórust.

- Olyan értesülést kaptam, hogy P. többek által kifogásolt beszédet mondott. Ő nincs itt. Véleményeteket akarom hallani: mi hangzott el a ravatalnál? Névsorban mondjátok, jegyzem.

Mi mondtuk, mondogattuk, szorongva, szavakat keresve, névsor szerint - mit mondott P. a ravatalnál. Szépítés, kertelés nélkül mondtuk a valót. Z.-ről is, az ígéről is. Hozzá tettük mi is, ki így, ki úgy: alig mondhatunk volna mást, mint amit barátunk mondott öreg lelkész társunk felett: jó magyar ember volt. Hű pásztor. Nyája szerette, és szívből megsiratta.

- Lehet, hogy voltak, akik ezért nem szerették - mondta valamelyikünk.

-Úgy értesültem - vágott egyikünk szavába a „vallatónk” -, hogy P. túlságosan földicsérte az öreget.

Hideg csönd lett. Folytatódott a vallatás. Névsorban, amíg Joó Sándorhoz, Pasarét tudós pásztorához nem ért, aki egy rozszant összecukható széken ülve, nekidőlt az egyik öreg cseresznyefának. Ma is látom: fekete nadrág, hófehér ing volt rajta, kihajtott gallérral. Markáns barna arcában csukva volt a szeme, mint aki napozik.

- Gy. után Joó következik - fordult felénk a „vallatónk”.

Sándor csak most nyitotta ki a szemét. Messzibe néző, és messzibe látó, mély, barna szeme volt. Baritonján, halkán, de érthetően mondta:

- Joó előtt Jé következik.

- Nincs köztünk Jé! - (Ez már élesen csattant.)

- De van! - így Sándor.

- ???

- Jézus. Őt még nem kérdeztük meg.

Döbrent csönd lett, és tartott percekig, míg meg nem szólalt az ebédre hívó csengő. Főnökünk fáradtan felállt, és szótlanként elindult a lejtős úton. Az ebédlő felé. Mi utána. Azt hiszem, így oszolhatott szét a kövezésre kész férfinép - kezdve a véneken - a házasságtörő asszony mellől, amikor elhangzott: „Az dobjon rá először követ...”

Az épület sarkánál visszanéztem, Joó Sándor még ott ült a vén fa tövében, arcát tenyerébe temetve. Máig sem tudom, hogy sírt-e, vagy imádkozott. De böjtölhetett, mert se ebédre, se vacsorára nem jött el.

A temetésről szó sem esett többé.

GYÖKÖSSY ENDRE: MAI PÉLDÁZATOK

*Azzal a kegyelemmel, amely most a tiéd,
nem tudnál megállni azokban a kísértésekben,
amelyektől jelenleg mentes vagy.*

Amikor azonban jön a kísértés, érkezik a kegyelem is.

*A nagyobb próbatételekben erőd is megújul,
mert az erősödő szenvedés arányában sokasodik meg Isten vigasztalása is.*

Ezért

Isten kegyelme mindenkor elég neked!

JOHN WESLEY

Mégis tedd meg!

Amikor Abel Muzorewa püspököt felkérték az Afrikai Nemzeti Tanács vezetésére, imádkozni kezdett, mint addig még soha. Legtöbb elődjét megölték, vagy bebörtönözték, ezért nehezen tudott dönteni, amíg egy barátja a kezébe nem adott egy írást a következő szavakkal:

„Az emberek értetlenek, esztelenek, és maguk körül forognak - mégis szeresd őket!

Ha jót teszel, megvádolnak, hogy önzés és hátsó gondolat vezérli cselekedeteidet - mégis tégy jót!

Ha sikeres vagy hamis barátokat és igazi ellenségeket szerzel - mégis érv cél!

A jó, amit ma teszel, holnap talán már feledésbe megy - mégis tedd a jót!

A becsületesség és őszinteség sebezhetővé tesz - mégis légy becsületes és nyílt!

A nagyszerű embereket és a nagyszerű ötleteket a szüklátókörü, kicsinyes emberek le tudják rombolni - mégis gondolkodj nagyban!

Az emberek kedvelik a kisembereket, de csak a nagykuttyákat követik - mégis küzdj a kisemberekért!

Amit évek alatt felépítesz, egyik napról a másikra lerombolhatják - mégis építs!

A tőled telhető legjobbat add a világnak, könnyen lehet ugyan, hogy csak megvetést kapsz érte - mégis add a tőled telhető legjobbat!”

Hogy lehet így élni? Úgy, hogy „*amit pedig szóltok, vagy tesztek, mind az Úr Jézus nevében tegyétek, hálát adva az Atya Istennek őáltala*” (Kolossé 3:17). Így érdemes élni!

BOB ÉS DEBBY GASS: A BOLDOG ÉLET TITKAI

A reggeli imában rejlő áldás

A nap egységétől megnyerve jutunk a nap során rendhez és fegyelmhez. A reggeli időben mondott imádságban kell ezt megkeresnünk és megtalálnunk, ami aztán a napi munka során nyer igazolást. A kora reggeli imádság hoz döntést az egész napra vonatkozóan. Elpocsékoltság, amit szégyellünk, kísértések, amelyben kudarcot vallunk, gyengeség és bátortalanság a munka során, rendtelenség és fegyelmezetlenség a gondolatainkban és más emberekkel való kapcsolatainkban, ezek oka nagyon gyakran abban található meg, hogy elhanyagoljuk a reggeli imádságot.

Időnk rendezettség és beosztása stabilabbá válik, amikor az az imádságból származik. A hétköznapok adta kísértéseket az Isten felé való áttörések által tudjuk legyőzni. A munka során szükségessé váló döntések ott válnak egyszerűbbé és könnyebbé, ahol azokat nem emberektől való félelemben, hanem egyedül Isten színe előtt hozzák meg. „*Amit tesztek jó lélekkel végeztétek úgy, mint az Úrnak, és nem úgy, mint az embereknek.*” (Kolossé 3:23)

A mechanikus munkát is türelmesebben végzik, ha azt Isten és az ő parancsának felismerése alapján teszik. A munkavégzéshez szükséges erő

növekszik, ha Istentől azt kértük, hogy Ő adná meg a mai napon azt az erőt, amelyre a munkavégzésünk során szükségünk van.

DIETRICH BONHOEFFER
FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

Te vagy a cél

Békességed, mint a folyóvíz,
körülvesz és ölelve ringat.
Te vagy a Cél, Te vagy a partja
az álmainknak.

Te jössz felém a holnapokban,
Te integetsz tűnt napjaimból.
Hozzád fogok elérni egyszer
a földi lét határain túl

szegényen is gazdag reménnyel,
fáradtan is öröme frissen.
Lelkem kitör unt börtönéből,
hogy szüntelen ujjongja: Isten!

FÜLE LAJOS

Vigasztaló nevetés

„Öröme derülnek, kik rátekintenek.” Zsoltár 34:6

Ha az ember feltekint Jézus Krisztusra, akkor olyan változáson megy keresztül, amelyhez képest a legnagyobb forradalom is csak apróság. Ez a változás egészen egyszerűen abban áll, hogy aki Őrá feltekint, Őbenne hisz, azt itt, a földön Isten gyermekének nevezhetik, és Isten gyermeke lehet. Ez belső változás, amely azonban lehetetlen, hogy csupán belső legyen és maradjon, sokkal inkább miközben végbemegy, hatalmas erővel tör kifelé. Az ilyen ember számára nagy, ragyogó és állandó fény csillan fel. És ez a fény tükröződik vissza az arcában, a szemében, a viselkedésében, a szavaiban és a hozzáállásában. Az ilyen ember éppen a gondjai és szenvedései közepette, minden sóhajtozása és zúgolódása ellenére örömet

él át: nem olcsó és felszínes, hanem mély, nem átmeneti, hanem tartós örömet. És éppen ez az öröm teszi őt magát - akkor is, ha esetleg még mindig szomorú és megviselt - olyan emberré, akin jól látható, hogy alapjában véve boldog. Mondjuk ki nyugodtan: kapott valamit, amin nevethet, és ezt a nevetést akkor sem tudja elharapni, ha egyébként egyáltalán nincs nevetnivalója: nem gonosz, hanem jó nevetés ez, nem gúnyos, hanem kedves és vigasztaló; nem is diplomatikus nevetés, ahogyan az a politikában megszokottá vált, hanem őszinte, a szív legmélyéből jövő nevetés.

KARL BARTH: SZEMVILLANÁSOK CÍMŰ KÖNYVÉBŐL

Végezd el a feladatodat időben - és Isten is megfizeti neked teljes béredet a kellő időben.

Az intéseket és tanácsokat mindig a jó szándék bizonyítékának tekintsd; a szeretet biztos jelei ezek.

JOHN WESLEY

Én mindenkit szeretek

Te meg ezt el is hiszed, ugye?

Egy reggel a jó Isten különösen élem helyezett egy bibliai verset. „Egymást tiszta szívből, buzgón szeressétek!” Ízlelgettem a szavakat. „Egymást” És már soroltam is magamban a jó ismerőseimet, barátaimat, és nyugtáztam, szeretem őket.

De valahogy mégsem lettem nyugodt. Valóban, tiszta szívből szeretek? És akkor rettenetes dolog történt. Sorban jöttek élem az én drága testvéreim a gyülekezetből, a régebbi és nem túl régi barátaim, sőt, még a rokonaim is, akiket bizony, Uram, te is tudod, nem lehet szeretni. Mert az egyik elhagyott a bajban, a másik melldőngető, a következő semmibe vesz téged, Uram, az azt követő meg lenéz engem. És hát megdöbbenem. Hogyan lehetséges az, hogy ennyi embert igaziból NEM is szeretek?!

Mit tegyek, Uram?

És mintha csak azonnal jött volna az agyamba egy nagyon-nagyon halk válasz. Két dolgot kért tőlem az én Mesterem.

1. Kezdek értük imádkozni. Név szerint! Ne azért, hogy változzanak meg, hanem azért, hogy Isten árássa rájuk gazdagon az Ő áldását!
2. A másik, engedjem, hogy Isten rajtam keresztül szerethesse őket. Hogy egy csatorna legyek, a szeretet csatornája. Ne törődjem a jellemfogyatékoságukkal, hibáikkal. Csak engedjem el magamat, és figyeljem Isten átáramló szeretetét feléjük.

És tudod, mi történt?

Abban a percben, amikor elkezdtem név és személy szerint a nem nagyon szeretem barátaimért imádkozni, valami megváltozott. A szemüvegem fonsora. Már nemcsak szürkén láttam, hanem kezdett kivilágosodni; néhol kis narancssárga és halványzöld szín kúszott a látóterembe. A remény színei.

Még nem tökéletes, de naponta megpróbálom. Odaállok a nevekkel Isten tárháza elé, hogy áldást kérjek. Aztán megyek az élőcsatorna-készítő angyalokhoz. Ott is sorban állok.

Mert szeretném!

Mert akarom!

Mert szeretni akarok!

Téged is hívlak. Gyere! Álljunk együtt a sorba! Mert tiszta szívből szeretlek!

[HTTPS://WWW.BIBLIAI-KINCSESTAR.HU](https://www.bibliai-kincsestar.hu)

Támogatás

Amennyiben adományával támogatni szeretné a Magyarországi Metodista Egyház Pécsi Gyülekezetét, ezen a számlaszámon megteheti:

10402427-50485348-54531009

Honlap

Ajánljuk a pécsi gyülekezet honlapját, korábbi hírlevelek is olvashatók ott, egyéb információkkal, hírekkel és képekkel.

Címe: <http://pecsimetodista.hu/>

Istentiszteleteink hanganyaga is meghallgatható a honlapon!

A honlapra, vagy a Hírlevélbe küldendő anyagot a schauermannok@gmail.com email címre lehet eljuttatni.

*Áldott nyarat kívánunk mindenkinek
testi és lelki feltöltődéssel!*

*Kívánjuk, hogy az Úr áldja meg gyülekezeteink,
egyházunk táborait, hogy ott minél többen
találkozhassanak az Úr Jézussal!*

